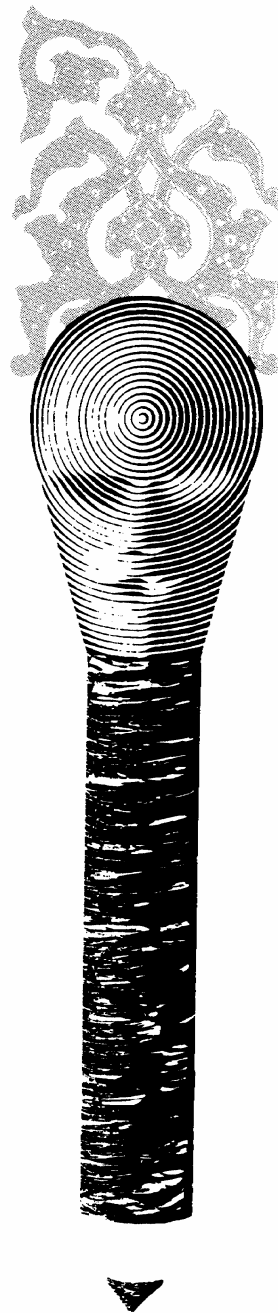

دریچه‌ها استعدادهما

این دریچه را بر روی استعدادهای هنری و ذوقیات همکاران گشودیم. اگر "هوائی تازه" مشام جانتان را آکند "هنر" یارانمان است. حرفه‌ای نیستند، اما جرعه استعدادی را میتوان در آنها سراغ کرد. اینها را چاپ میکنیم تا «جرعه» را به «شعله‌ای فروزان» مبدل سازیم، میتوانیم؟! بیاری حق و کمک شما شاید. برادر با ذوقمان آقای هادی منوری دانشجوی داروسازی دانشگاه علوم پزشکی مشهد که قریحه‌ای سرشار در شاعری دارند ایراداتی را بر مطالب صفحه "دریچه‌ای به استعدادهما" مندرج در رازی شماره ۵-۵-خرداد ۷۱ گرفته‌اند که اکثراً وارد بوده و در جلسه هیأت تحریریه که بلافاصله پس از انتشار هر شماره تشکیل میشود نیز به آنها پرداخته و تصمیمات مقتضی گرفته شد. ضمناً ما با شما هم عقیده هستیم که در میان دانشجویان و صاحبان حرف پزشکی هنرمند و شاعر کم نداریم... آنچه کم داریم حوصله همکاران است، گشایش صفحه دریچه‌ای به استعدادهما با همین نیت صورت گرفت که محل مناسبی برای درج شعر لطیف "نوشداروئی سهراب" آقای منوری باشد و خوشحالیم که کم‌کم اهل

نسخه غنچه پژمرده خود را برداشت
نسخه سنگینی کرد
حسرت گردش بیهوده دیروز مگر
بار سنگینی بود؟
کاغذ از دست زن افتاده بخاک
نسخه‌اش را دیدم
دو قلم تقویتی دارو داشت
و دواخانه نداشت
از یکی پرسیدم
نوشداروئی سهراب کجاست؟

ذوق و حال روبه این مقال نهاده‌اند. انتظار داشتیم غیر
از خبر برگزاری "شب شعر و موسیقی" متن کامل اشعار
مناسبی را که با مخاطبین رازی امکان برقراری ارتباط
دارند، برایمان می‌فرستادید... بهر حال نشده است.
عجالتاً و با اجازه شما شعر "نوشداروئی سهراب" را
برای درج انتخاب می‌کنیم. دستتان را می‌فشاریم و در
انتظار دریافت اشعار کامل و مناسبی از سوی همکار
جوان و با استعدادی چون شما، چشم براه می‌مانیم. البته
به عنوان تکمله لازم است این نکته بازگو شود که
صفحه درج‌های به استعدادهای همانگونه که در مقدمه
اولین قسمت آن گفته شد، برای بیدار شدن
استعدادهای نهفته همکاران است و ما قصد برگزاری
مسابقه ادبی نداریم. از این رو سعی می‌کنیم با چاپ
تراوشات ذهنی همکاران (که گاه کیفیت بالائی هم
ندارند) مشوق همکاران برای ادامه کار باشیم که این
تداوم قطعاً باعث تکامل خواهد شد. ضمناً جهت
اطلاع شما بایستی عرض کنم که همکاران گروه
پزشکی همچنان که از ضریب هوشی و استعداد بالائی
برخوردارند، ضریب "ذوقی" بالائی نیز باید داشته
باشند، هر چند که مقوله هنر در انسانها بیشتر ذاتی است
و کم نیستند کسانی که علیرغم نداشتن مدارک
دانشگاهی، هنرمندان بزرگی بوده‌اند و حداقل در ایران
اسلامی این مسأله به وفور دیده میشود. به امید روزی
که مطالب ارسالی برای این صفحه از نظر "کمی" و
"کیفی" به چنان حدی برسد که کار انتخاب به امری
"دشوار" بدل شود و اساتید و صاحب‌نظران در این میدان
گوی بزنند. شعر زیر با عنوان "نوشداروئی سهراب"
سروده همکار جوانمان هادی منوری است:

چادر وصله‌ایش را برداشت
با نگاهی، همه لاغری کودک خود را طی کرد
کودکش در اعضا
خواب نان را می‌دید